GELDIGHEID

VAN DE

KHILĀFAH

Samengesteld en vertaald door een dienaar van Allah
Grotendeels overgenomen van het werk van de eminente Shaykh ʻAbdur-Rahmān al-Lībī
-hafidahullāh-

للاعلام

alghuraba media

Inhoud

Voorwoord

Het onderwerp van *Khilāfah*[1] is de laatste jaren een onderwerp waar veel mensen aandacht aan hebben besteed. Specifiek nadat in 2014 de Islāmitische Staat in Irak en Syrië aankondigde deze te hebben gesticht laaide de discussie over de geldigheid van de *Khilāfah* op, totdat zelfs in het Verenigde Koninkrijk twee individuen voor camera een debat aangingen over de geldigheid ervan. Na overpeinzen leek het beste wat er te doen is deze vraagstuk te behandelen aan de hand van de uitspraken van geleerden die welbekend en geaccepteerd zijn in de Islāmitische *Ummah* om zo de twijfels weg te nemen. Er zal getracht worden de bronnen te plaatsen van de uitspraken van de geleerden opdat er mogelijkheid is tot onderzoek en verificatie.

Wat dat betreft is de titel duidelijk en laat het geen twijfels achter: de *Khilāfah* gesticht in 2014 door de *Mujāhidīn* is een geldige *Khilāfah.* Zelfs als deze voortbestemd is *-la qaddarAllāh-* te vallen, dan zal het niks van de voorgane geldigheid wegnemen.

Dit zal verduidelijkt worden aan de hand van vele bewijzen en argumenten uit kringen van kennis. We zien dit ook als gelegenheid om de hypocrieten te bereiken die zich scharen onder kennis enkel om zichzelf van de verplichting van *Jihād*[2] te vrijwaarden: waar zijn jullie als het gaat om streven naar de *Khilāfah*? Indien jullie het niet eens zijn met de geldigheid van de *Khilāfah* en indien jullie de *Mujāhidīn* van de *Dawlah* in het algemeen verwerpen, omdat zij of *Khawārij*, *Murji'ā*, *Kuffār*, *Wahhābiyya, Jahmiyyā, Najdiyyā, CIA*-agenten, extremisten, Ba'athisten, Iraanse *Rāfidah* of Zionisten zijn, dan vragen we jullie:

Waar zijn jullie dan? Waar is jullie voorbereiding om voort te gaan op weg naar het herstichten van de *Khilāfah* en het voortgaan in *Jihād* indien ieder ander zich op valsheid bevindt? Het antwoord komt van boven zeven hemelen van de Heer der Werelden toen Hij zei over de *Munafiqīn*:

وَلَوْ أَرَادُوا۟ ٱلْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا۟ لَهُۥ عُدَّةً وَلَـٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ ٱقْعُدُوا۟ مَعَ ٱلْقَـٰعِدِينَ (٤٦)

{En als zij daadwerkelijk wensten voort te gaan [in *Jihād*], dan zouden ze daar voorbereidingen voor getroffen hebben met al-'Uddah [uitrusting], maar Allāh was er afkerig van dat zij voortgegaan zouden zijn. Dus heeft Hij hun teruggehouden en er werd [onder hen] gezegd: "Zit met de zittenden!"}[3]

Onze woorden aan hen -moge Allāh hen leiden- zijn dan ook als volgt: "Zit met de zittenden!" En zoals de metgezellen van Profeet -*salallāhu 'alayhi wa sallam*- zeiden tegen de hoofd van de hypocrieten in de tijd van de Profeet *'Abdullāh ibn 'Ubay ibn Abi Salul*:

اجلس يَا عدو الله لست لذلك بأهل

"*Idjlis Ya 'Aduwwallāh! Lasta Dhālika Bi Ahl*."
"Zit, o vijand van Allāh! Jij bent daar niet de geschikte persoon voor."[4]

---

[1] Vertl. Kalifaat
[2] Vert. Streven op het pad van Allāh met je hart, tong en lichaam [Dus niet het oproepen tot klakkeloos geweld]
[3] Sūrah *At-Tawbah*, 45
[4] *Tafsīr ibn al-Mundhir, Hadīth* nummer 319. *Hadīth Marfū'*, dus hij gaat terug tot de *Sahābah* [die het vertellen].

Hier is dit werk, wat dient als compensatie voor de zondes van vooraf en een doorn in het oog van de *Kuffār* en *Munafiqīn*. Eenieder dient dit werk met een schone lei te lezen opdat hij of zij de *Haqq* treft. Het dient voor onze broeders en zusters in Nederland en België een manier om de twijfels weg te werken wat door sommigen naar buiten gebracht worden én om de broeders en zusters in de *Da'wah* te helpen daar zij dit kunnen gebruiken jegens de mensen die weigeren zich vast te houden aan de *Ta'ifatu 'l-Mansurah* d.m.v. twijfels over de legitimiteit van de *Khilāfah*. Het gaat voornamelijk om de geldigheid van de *Khilāfah* en niet zozeer de *'Aqīdah* van de desbetreffende *Jamā'ah*. We weten dat er twee soorten *'Ulūm* [vormen van kennis] zijn:

1. *'Ilm al-Hukm* [*Fiqh ash-Sharī'ah*]
2. *'Ilm al-Hāl* [*Fiqh al-Wāqi'*]

Wat betreft de eerste [*'Ilm al-Hukm*], dat is de kennis over de *Hukm* in de Islāmitische *Sharī'ah*. Zoals bijvoorbeeld: "Wie niet bidt is een *Kāfir*".

Wat betreft de tweede [*'Ilm al-Hāl*], dat is de kennis over de werkelijkheid van wat er in de actualiteit gebeurt. Het kan bijvoorbeeld zijn dat persoon A weet dat Persoon X niet bidt. Persoon A doet dan ook *Takfīr* op persoon X. Maar stel dat er een andere persoon is, Persoon B, die gezien heeft dat Persoon X wél bidt. Dan ziet hij hem als moslim en doet hij géén *Takfīr* op persoon X. Persoon A en B hebben dezelfde kennis wat betreft kennis van het oordeel [*'ilm al-Hukm*] over iemand die niet bidt, maar echter verschillen ze over kennis over de situatie in het specifiek, namelijk bidt Persoon X nou wel of niet [*'ilm al-Hāl*].

Als iemand dus iets heeft gezien van *ad-Dawlatu 'l-Islāmiyyah* wat de ander niet heeft gezien dan kan de hele uitkomst veranderen, ookal hebben beide dezelfde *'Ilm al-Hukm*. Als er wordt waargenomen dat bepaalde individuen extreem zijn in *Takfīr* in de Staat, waarop hij hen bestempelt als extemisten, dan is dit zijn kennis van het oordeel samen met zijn kennis van de realiteit, maar indien hij later erachter komt dat de Staat dit juist afkeurt, dan verandert de hele uitkomst: door een verandering in *'Ilm al-Hāl*, niet om een verandering in de *'Aqīdah* [*'Ilm al-Hukm*].

Dat gezegd te hebben: grote delen van deze e-Book zijn overgenomen en vertaald *van Shaykh 'Abdur-Rahman al-Lībī's* boek[5]. Voor zij die al meteen beginnen te twijfelen over een Shaykh enkel omdat hij niet op *Iqra* TV of *Al-Arabiya komt*, wil ik heel kort een punt laten zien opdat ze *in-shā'Allāh* hun *Shaykh* niet moeten linken aan bekendheid, en dan specifiek vanuit de *Fisq-* en *Kufr*-media van vandaag. De vraag is simpel aan hen, we vragen hen: wie van jullie kennen deze *Shuyūkh*:

- *Abū'l-'Abbās Ahmad ibn 'Abd ad-Da'im al-Maqdisī*
- *Abū Nasr 'Abdul-'Azīz ibn 'Abdul-Mun'im*
- *Abū Muhammad Isma'īl ibn Ibrahīm at-Tanukhī*
- *Al-Manja ibn 'Uthmān at-Tanukhi ad-Dimashqī*
- *Abū'l-'Abbas al-Mu'ammil ibn Muhammad al-Balisī*
- *Abū 'Abdullah Muhammad ibn Abi Bakr ibn Sulaymān al-'Amirī*
- *Abū'l-Faraj 'Abdur-Rahmān ibn Sulaymān al-Baghdadī*
- *Sharaf ad-Dīn al-Maqdisī, Ahmad ibn Ahmad ash-Shafi'ī*

[5] https://ia601307.us.archive.org/0/items/Islamic_Library_PDF9/%D8%A7%D9%84%D8%AF%D8%B1%D8%B1%20%D8%A7%D9%84%D8%A8%D9%87%D9%8A%D8%A9%20%D9%81%D9%8A%20%D9%81%D9%82%D9%87%20%D8%A7%D9%84%D8%AE%D9%84%D8%A7%D9%81%D8%A9%20%D8%A7%D9%84%D8%A5%D8%B3%D9%84%D8%A7%D9%85%D9%8A%D8%A9.pdf ~ "الدرر البهية في فقه الخلافة الإسلامية" [CTRL + klikken]

Het antwoord van velen en de overgrote meerderheid is, dat ze deze namen niet kennen, maar zijn dit opeens geen geleerden en bergen in kennis meer, enkel omdat ze niet bekend zijn of omdat ze geen aandacht krijgen? Nog beter gezegd en ter alle verduidelijking: de bovengenoemde namen zijn de meest prominente en dichtstbijzijnde leraren van *Shaykh al-Islām ibn Taymiyyah -rahimahullah-*. De boodschap is *Bi'idhnillāh* duidelijk en dat is dat bekendheid niet gelinkt dient te worden met een *Shaykh* wat betreft zijn kennis. We vragen Allāh om ons het licht te laten zien en ons de juiste geleerden te laten zien.

Aan de bestrijders van de *Da'wah* van *at-Tawhīd wa'l-Jihād*

Deze e-Book hoort genoeg te zijn om de geldigheid van de *Khilāfah* te accepteren. *Ta'assub* van al-*Hāzmī*, of *Madkhalī*, of *Dhawāhirī* is niet wat Allāh van ons vraagt. De *Sharī'ah* is gesticht, de moslims worden beschermd en de *Kuffār* worden razend, hier is jullie mogelijkheid om jullie *Dīn* te praktiseren en eervol te leven. Als je het niet kan, steun het dan met je hart opdat je bij Allāh komt met op z'n minst geen haat jegens het gebouw wat gebouwd is met de lijken van de *Shuhadā*. Dat wordt niet tenietgedaan door bijvoorbeeld de executie van de *Māriq* Abū 'Umar al-Kuwaytī die *Takfīr* deed op de *Khalīfah* Abū Bakr, omdat hij op z'n beurt geen *Takfīr* verrichte op Dr. *Ad-Dhawāhirī*, omdat die op z'n beurt geen bindende *Takfīr*[6] deed op de algemene bevolking in 'Irāq die van de *Rawāfidh* zijn.[7] Jammer genoeg binden mensen hun hele oordeel op basis van deze *mas'alah*.

---

[6] Er zijn twee vormen van *at-Takfīr*:
1. De *Takfīr* van naamgeving [*Takfīr Muta'alliqun bil-Ism*] en
2. De bindende *Takfīr* [*Takfīr Muta'alliqun bil-Hukm*] waardoor de *Hukm* van toepassing wordt *-Tanzīl al-Hukm-*.
Dit is een welbekende principe die o.a. *Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah* verduidelijkte en diens uitspraak opgenomen is door *Shaykh al-'Allāmah Hamūd bin 'Uqla ash-Shu'aybī* in zijn boek *Haqā'iq at-Tawhīd* die overigens ook is uitgelegd door *Shaykh al-Hāfidh 'Alī al-Khudayr* -moge Allāh hem bevrijden-. https://archive.org/details/7aqa2q_tawheed In de eerste les bespreekt hij dit principe. Zie in AR: *Sharh Haqa'iq at-Tawhīd*.

[7] Dit is welbekend van de *Māriq* en *Khārijī Abū 'Umar*. Bronnen vanuit de *Dawlah* zelf maken dit duidelijk. Dit is dan ook het antwoord op de vraag van velen van de *Hāzmiyya* een *hashtagg* deden op Twitter met als vraag waarom hij geëxecuteerd was. Dit voor hun was een reden en een deur om *Takfīr* te verrichten op heel de *Dawlah* in het algemeen *-wa lā hawla wa lā quwwata illā billāh-*.

NB: De *Hāzmiyya-sekte* is een nieuwe sekte van studenten die opgekomen is langzamerhand in de laatste twee jaar. Hun *Shaykh*, voor wie wij *du'ā* doen en hopen dat Allāh hem het beste schenkt, kwam na jaren les gegeven te hebben in het openbaar met het principe dat *Takfīr* op de excuseerder van een *Mushrik* [die zich toeschrijft aan de *Islām*] *Aslu 'd-Dīn is*, betekenend dat degene die dit dus niet kent of niet doet geen moslim is en nooit is geweest [i.e. *Tufīd al-'Āmm wal-Khāss*]. Dit gekenmerkt te hebben, doen ze dan ook *Takfīr at-Tasalsul 'ala 'l-Itlāq* [i.e. ketting-*Takfīr* op een absolute wijze]. Zij zijn wel minder extreem dan de mensen van '*De Zuivere Aqiedah*', die nu bezig zijn over en weer met de *Hāzmiyya* in het verklaren van elkaar als '*Zindīq*' [i.e. *Munāfiq* en *Kāfir*] wat een stop-woord is die beiden vaak gebruiken. De *Hāzmiyya* bestaan uit 2 oorsprongen: de ene groep zijn de oude volgers van *al-Madkhalī* die nog vaak wel loyaliteit tonen aan de *Riddah* regering van Saudi-Arabië en haar koning, en de andere groep is de zogezegde ex-*Salafī*, *Jihadī*-groep. Velen van hen –*'Ajabān*- hebben nog wel een voorliefde voor *Taliban* en *Al-Qa'idah*, en dat nog terwijl omwille van diens leider [i.e. *adh-Dhawāhirī*] hun geliefde *Abū 'Umar al-Kuwayti Takfīr at-Tasalsul* heeft gedaan op de *Imām Abū Bakr al-Husaynī al-Qurashī*. Dit is dus duidelijke *Nifāq*, aangezien zij juist eerder *Takfīr* op hen moeten doen, volgens hun eigen *Usūl* i.p.v. *Takfīr* op heel *ad-Dawlatu 'l-Islamiyyah*. Ze doen *Takfīr* op de *Dawlah* om verscheidene redenen, waarvan de meest bekende reden is dat zij één van hun broeders hebben geëxecuteerd, omdat hij het bloed van de *Khalīfah Halāl* verklaarde.
Ze worden gekenmerkt door -extreme en enorme hoogmoed, -uren veel schrijven van weerleggingen op FB-pagina's, -bezitten van een hele slechte *Adab* [specifiek in het discussiëren via internet], -heren zijn in lasteren en roddelen, -experts in verbaal aanvallen, -heel kinderachtig ongemanierd met eenieder die van hen verschilt in een zaak, -meesters in het hebben van een slechte *Akhlāq*, - en lafaards wanneer het aankomt op de *Kuffār*.

Afsluitend willen we zeggen: o moslims sta achter jullie *Dīn*, weet dat het nooit te laat is. De *Khilāfah* hoort een zeer speciale plek te krijgen in de harten van de moslims, het is het houvast van de moslims en van de *Jamā'ah*. Het is het project waarin *al-Mahdī* zijn rol zal nemen, die zal bestreden worden bij *ad-Dabiq* of *al-A'maq* door de Romeinen die onder 80 vlaggen zullen strijden en waarin de Profeet van Allāh *'Isā -'alayhi salām-* zal neerdalen. Het is de tijd waarin de *Sādiq* wordt verloochend en de leugenaar als *Sādiq* wordt gezien. Het is de teken van de Dag des Oordeels, een teken van het begin van het einde van de *Kufr*, *Fitnah* en *Fisq* die zijn hoogtepunt heeft gekend. *Fa'abshiru ayyuha 'l-Muslimūn*, wees verheugd o moslims! Waarlijk, de *Fitnah* van *Kufr*, *Shirk* en *Fisq* kan vanaf vandaag nog enkel bergafwaarts gaan, *wal-Hamdulillāh*. Ik raad eenieder die kennis tot zijn beschikking heeft en kan schrijven om *al-Jihād al-Kalimah*[8] te doen, de moslims steunend, in de gezichten van de *Tawaghīt* die zeker hetgeen gaan lezen wat geplaatst wordt. Dit is één van de beste daden van aanbidding.

Tāriq ibn Shihab leverde over dat een man de Boodschapper van Allāh -*salallāhu 'alayhi wa sallam*- vroeg "Wat is de beste *Jihād*?" De Profeet zei: "Een woord van waarheid [i.e. *Kalimatu 'l-Haqq*] tegen een onderdrukkende leider."[9]

Uitnodiging naar de *Tawaghīt* van Nederland en België

Dit gezegd te hebben zeggen we tegen de *Tawaghīt* en specifiek de *Tawaghīt* van Nederland en België die dit zeker zullen lezen en erin gaan proberen te vissen[10]:

Wij schrijven dit korte stukje naar jullie om jullie te halen van het dienen van de mensen naar het dienen van de Heer van de mensen, en om jullie te halen vanuit de duisternis naar het licht, en van de verdriet en krapte van de wereld te begeleiden naar de wijdte en blijdschap van deze wereld als van het Hiernamaals. Wij aanbidden één Heer, dat geen gelijke heeft, Hij [ookal noemen we hem derde persoons mannelijk, aangezien er geen onzijdig is,] is geen mens, dier, beeld, steen, voorwerp of gevoel. Hij is niet te vergelijken. Hij is de Maker dat geen begin kent en geen einde. Hij is infinitief en onafhankelijk, absoluut en volmaakt. Hij vraagt ons na te denken, te onderzoeken en te overpeinzen. Hij vraagt dit van ons in de *Qur'ān*: de laatste openbaring gestuurd naar de mensheid dat geen verandering heeft doorgemaakt. Indien we oprecht zijn en eerlijk zijn zullen we geleid worden. Lees en begrijp de *Qur'ān* en lees de biografie van onze Profeet Muhammad -vrede zij met hem-. Weet, dat je bent opgegroeid en opgevoed in een land en samenleving die je geïndoctrineerd heeft met valsheid en het loskomen van zo een indoctrinatie heel moeilijk is, enkel als je oprecht bent en echt de waarheid wilt kennen zal het je lukken. Wij zijn geen onmensen, wij zijn geen moordenaren, misdadigers of verderfzaaiers, noch steunen wij dit. Wat jullie horen is niet wat wij geloven en horen/aanhangen. Wij geloven dat jullie media een leugenachtige media is dat enkel uit is om haar 'Totale Opbrengst' hoger te laten zijn dan haar 'Totale Kosten', i.e. gericht is op winst maken. Wij willen dat eenieder in deze wereld naar behoren leeft en dat hij het doel van zijn leven vervult dat Allāh heeft opgedragen om zodoende geluk in deze wereld als in het Hiernamaals te proeven. Helaas zijn velen van jullie overtuigd van de valsheid en propaganda wat al 1400 jaar gaande is. Lees de biografie van de boodschapper van Allāh om te begrijpen hoe deze strijd begon, lees de geschiedenis van de Islāmitische *Ummah* en besef in wat voor piek de moslims leefden als het om levenswijze, geloof en wetenschap ging. Deze piek willen wij terug en de moslims gingen bergafwaarts sinds de kennis en standvastigheid omlaagging wat vooral begon na de ongelovige

[8] *Jihād* van de tong door een woord van waarheid te zeggen en specifiek in het gezicht van een Tiran
[9] *Musnad Imām Aḥmad* #18449, *Sahih* verklaard door *Imām an-Nawawī*
[10] Deze e-Book is puur informatief en objectief bekeken en geschreven aan de hand van de *Qur'ān*, *Sunnah* en *Ijma'*. Dit is allemaal theologisch bekeken. Er wordt niet opgeroepen tot geweld of haat zaaien. Mocht dit zo overkomen, dan is het verkeerd geïnterpreteerd.

heerschappij in de laatste periode van het Ottomaanse Rijk, we streven naar *Islām* met de wetten van onze Heer als hoogste. We streven naar een samenleving waarin mensen moreel zich weten te gedragen, waarin een fiets zonder slot niet meer gestolen wordt en gewoon zo op straat kan staan, waarin een getrouwd koppel veilig is van zedigheid, waarin de armen worden geholpen, de Heer wordt aanbeden, de dieren en natuur wordt beschermd, de banden worden versterkt en de welvaart wordt verbeterd. Een samenleving dat voor elkaar zorgt, een samenleving dat geen wetten heeft die om de zoveel tijd veranderen naar de subjectiviteit van de mens met eigenlijk een aristocratie aan de top, een samenleving dat niet vergeet waarom ze op aarde zijn, een samenleving met een gezamenlijk doel: het ultieme doel en dat is aanbidding en dienstplicht naar de Maker van het universum toe, waarin alle geluk schuilt in beide werelden. In het hiernamaals is het dan het eeuwige geluk of het eeuwige verdoemenis en aan Allāh behoort alles in de Hemelen en de Aarde. Dit is in het kort wij jullie toe roepen.

Oproep aan de *Ummah* m.b.t. de gevangenen

Noch vergeten we een oproep te doen aan de *Ummah* in Nederland en België om onze gevangenen niet te vergeten. O *Ummah*, de gevangenen! Allāh Allāh in de gevangenen en hun families! Waar zijn jullie met jullie hoofden? Help de gedetineerden, help hun families! Waar zijn wij met onze hersenen? Als wij de moslims in de wereld willen helpen, maar niet de broeders en zusters op een steenworp-afstand van dienst kunnen zijn; welke overwinning verwachten we dan van Allāh? O *Ummah*, ga niet achteruit! Verbeter de karakters, verbeter de *Walā* en vermeerder de liefde tussen de moslims, zien jullie dan niet dat onze daden overzees effect hebben op de *Ummah*? Door onze weigering om samen te werken, elkaar te vergeven en sterk te staan incasseren we dagelijks verliezen van het westen tot oosten. Hebben jullie dit niet door? De Profeet en de *Sahābah* verloren één veldslag door de fout, onschuldige fout, van 40 pijl- en boogschutters die een verkeerde interpretatie hadden gemaakt. Wat dan met ons? Gebruiken jullie niet jullie verstand? Zijn jullie niet bewust? Horen jullie niet of luisteren jullie niet? Stop o mijn *Ummah* met het koppig zijn en het kinderachtig zijn! Wees als een *Sahābi* en *Sahābiyah*. Wat voor gemeenschap zijn wij? Wat doen wij nou wat echt denderend en invloedrijk is? Ga de straten op en doe *Da'wah* als dat je goede kant is, schrijf e-books als je dat kan, organiseer een broeder- of zusterdag indien mogelijk, deel pamfletten uit, zorg voor een *Aseer*-dag of een kadootjesdag voor families van de gevangenen. Wat voor *Ummah* zijn wij toch, wij hameren elkaar de grond in om de kleinste zaken in verhouding tot de vijandschap van de *'Aduww* en *Shirk* die zij bezitten, in een land waar we al vreemdelingen zijn onder de moslims, en waar de moslims de vreemdelingen zijn onder andere bevolkingsgroepen. En dan vragen wij ons af waarom de *Ummah* links en rechts verliezen incasseert?

De TA - De martelgevangenis in Nederland waar moslims onterecht worden vastgezet

يَـٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ (٢٦)

{"Wee! Wist mijn volk maar!"}

Iedereen kan wel met smoesjes komen. Dit is de makkelijkste weg en het lijkt net alsof iedereen bezig is met zichzelf. Hoe vaak horen we wel niet dat iemand zegt: "Ik heb het druk met me gezin".

Moge Allāh *Abū 'Imran -fakkAllāhu asrah-* genadig zijn toen hij zei: **"Hoe vaak maken we wel niet mee dat een persoon trouwt en hij verdwijnt. En als we hem vragen waar ben je zegt hij: "*Ya Akhī!* ik heb een vrouw en kinderen"".** Moge Allāh hem genadig zijn en belonen voor deze wijze woorden.

Besef waarom we hier zijn o mijn Ummah, moge Allāh van je houden. Ik spreek dan vooral tegen mezelf, want waarlijk: ik ben misschien de grootste hypocriet, en we vragen Allāh dat Hij ons allen vergeeft.

Opdat Hij de gelovigen onderscheidt van de leugenaren

Deze e-Book wordt geschreven in een tijd waarin de *Khilāfah* het moeilijk te verduren heeft. Een tijd dat beloofd is door Allāh en zijn Boodschapper. Een tijd waarin de *Ahzāb* [i.e. coalitie] zich zullen verenigen om de moslims te omsingelen nadat zij hun staat gesticht hebben. Een *Sunnah* van Allāh die de Profeet zelf meemaakte. Allāh zegt:

وَلَمَّا رَءَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡأَحۡزَابَ قَالُواْ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥۚ وَمَا
زَادَهُمۡ إِلَّآ إِيمَٰنٗا وَتَسۡلِيمٗا (٢٢)

{En toen de gelovigen de coalitie zagen, zeiden ze: "Dit is wat Allāh en Zijn Profeet ons hebben beloofd! En Allāh en Zijn Profeet hebben de waarheid gesproken." En het vermeerderde hen niet, behalve in Īmān en onderwerping}

De coalitie was in de tijd van de Profeet *-salallāhu 'alayhi wa sallam-* opgezet om de moslims te omsingelen in *Medīna* en de staat gesticht door Muhammad *-salallāhu 'alayhi wa sallam-* te extermineren. Ze maakten banden met elkaar, terwijl ze elkaar niet mochten. Ze zetten alle meningsverschillen opzij, enkel om de moslims aan te vallen. Ze hebben hun boycot gevoerd op *Medīna*, de gelovigen konden in deze slag, Slag van de Greppel [*al-Khandaq*], niet eens uit de loopgraven stappen om hun behoeftes te doen, het moest in de loopgraven gebeuren. Ze sliepen met hun wapens aan hun zij en het was winter. De gelovigen werden van binnen uit *Medīna* verraden en de oudere mannen, vrouwen en kinderen van de gelovigen worden blootgesteld aan het kwaad van de Joden van *Bani Quraydah*. Dit was wat zij ondergingen. De verlossing van Allāh kwam echter vanuit iets waar niemand deze van zou verwachten: het was het weer. De ijzerscherpe wind zorgde ervoor dat de tenten en spullen van de ongelovigen wegvlogen en hen moraal versloeg in deze maandenlange omsingeling. Daarboven op kwam dat er een *Fitnah* tussen hun uitbrak waarbij de ene groep van ongelovigen de ander niet meer vertrouwde. Dit allemaal bij elkaar zorgde ervoor dat ze uit elkaar gingen en de boycot lieten en zichzelf terugtrokken. Het zou nog een aantal jaren duren of de gelovigen zouden heel het Arabische schiereiland in hun macht hebben.

Zo beproeft Allāh de gelovigen, deze coalitie was een grote beproeving, opdat de gelovigen en de hypocrieten kenbaar worden, de *Āyāt* erna gaan als volgt:

مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ رِجَالٞ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيۡهِۖ فَمِنۡهُم مَّن قَضَىٰ نَحۡبَهُۥ وَمِنۡهُم مَّن يَنتَظِرُۖ
وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلٗا (٢٣) لِّيَجۡزِيَ ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدۡقِهِمۡ وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوۡ يَتُوبَ
عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا (٢٤)

{Van de gelovigen zijn er mannen die oprecht waren in hetgeen wat ze aan Allāh hebben beloofd. Van hen is wiens tijd [het martelaarschap] is gearriveerd en van hen zijn er zij die er nog op

wachten. En ze zijn in het minste niet veranderd. Dit opdat Allāh de Sadiqīn beloont voor hen oprechtheid en de hypocrieten bestraft als Hij wilt, of hen vergeeft. Voorzeker, Allāh is Veel vergevend en Barmhartig}

In de *Āyāt* daarvoor legde Allāh de situatie uit van de gelovigen en hoe zwaar zij het te verduren hadden:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذْكُرُواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (٩) إِذْ جَآءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ ٱلْأَبْصَـٰرُ وَبَلَغَتِ ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَاْ (١٠) هُنَالِكَ ٱبْتُلِىَ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُواْ زِلْزَالاً شَدِيدًا (١١) وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا (١٢)

{O jullie die gelovigen gedenk Allāh's gunst op jullie toen tot jullie leger[s] kwamen, waarop wij naar hen een wind zonden en een leger van ons die jullie niet zagen. En Allāh is Alziend over wat jullie doen. Toen zij tot jullie kwamen van boven jullie en vanonder jullie en de ogen zich afkeerden en de harten tot de kelen reikten, en jullie van alles dachten over Allāh. Daar werden de gelovigen beproefd, wa Zulzilu Zilzalan Shadida [en ze werden geschokt met een zeer zware schok]. En toen de Munafiqūn en degenen in wiens harten een ziekte bevond zeiden "Allāh en Zijn Boodschapper hebben ons enkel bedrog beloofd!"}

Deze *Zalzalah* maken de *Mujahidūn* nu mee. Deze schok die Allāh geeft als beproeving dient onze *Īmān* enkel te laten toenemen. Dit is wat Allāh en zijn Boodschapper ons beloofd hebben: dat de vijanden van Allāh een coalitie zullen beginnen om de gelovigen te omsingelen. En dit zal niet ophouden net als dat het niet opgehouden is in de tijd van de metgezellen.

Direct na de dood van de Profeet -*salāllahu 'alayhi wa sallam*- werd heel het Arabische schiereiland afvallig en kwamen zij in opstand tegen de *Khilāfah* van *Abū Bakr as-Siddīq* op *Mekka*, *Medīna* en *Ta'if* na. In dat jaar werden de gelovigen ook beproefd. De *Munafiqīn* die de kant van de *Murtaddīn* kozen werden duidelijk, het duurde niet langer of het zwaard van Allāh *Khālid ibn al-Walīd* werd losgelaten op deze mensen.

Na een jaar van beproevingen was deze *Fitnah* min of meer klaar, de gelovigen hielden daar niet op: op naar Perzië en Het Romeinse Rijk. Eenmaal toen ze heel *Shām* veroverd hadden hoorden gelovigen dat de Romeinen met een hele grote leger naar hen toe zouden komen. Als reactie gaf Khālid heel *Shām* op om te verzamelen bij *Yarmūk* om daar een definitieve slag te leveren tegen de Romeinen, omdat hij wist dat de versnipperde moslimlegers te klein waren en één voor één zouden verliezen en i.p.v. dat één definitieve slag kon leveren die allesbepalend is [ookal bleven ze nog enorm in de minderheid]. Wat zouden de *Munafiqūn* zeggen in die tijd dat *Khālid* heel *Shām* had verlaten? Dit is niet meer dan tactiek en vertrouwen op Allāh. Zelfs een kind weet dat bij dammen je soms één steen moet opofferen om vervolgens twee stenen van de tegenstander te slaan. De slimme persoon kijkt naar waar de *Mujahidūn* vijf jaar geleden waren en kijkt dan naar waar ze nu zijn, ondanks hen tegenslagen op korte termijn zoals bijvoorbeeld het verliezen van *Ramadi*, *Fallujah*, *Tikrit*, *Tal Abyad*, *Manjib* etc. waar de *Munāfiqūn* heel blij mee zijn enkel om na afloop te zeggen: "Hebben we jullie niet gezegd?". Het zal hen niet verdrietig maken dat Allāh's wetgeving aan de kant wordt gezet, de moslims onderdrukt worden en de *Dīn* van Allāh bespot wordt, de *Qur'ān Halaqāt*

stoppen, *Tabarruj*, alcohol en bedwelmende middelen weer toegelaten worden en de moslims weer in de duisternis worden gelaten: dit maakt hen niet verdrietig en baart hen géén éénzins zorgen. Enkel hun gelijk dat ze willen halen m.b.t. de *Dunyawī*-maatstaf, dat is hun zorg. *W'allāhi*, ookal verliest de *Dawlah* állés: de werkelijke overwinning is die van het Hiernamaals.

Genoeg zijn de woorden van *Shaykh Abū Muhammad al-'Adnānī* die in zijn toespraak uit begin 2014 *'Wa Li-Yumakkinanna Lahum Dīnahum Alladhiy 'R-Tadha Lahum*' zei:

"Genoeg voor ons is als wij vandaag verslagen of gedood worden, wij Allāh ontmoeten met deze Hudūd die we hebben ingevoerd, de Sharī'ah rechtbanken die we hebben opgericht en de wetgeving van Allāh die we hebben geïmplementeerd."

Afsluitend

Afsluitend getuig ik dat er géén god waard is van aanbidding behalve Allāh, dat Hij enkel aanbeden dient te worden en gevolgd dient te worden. Ik getuig dat Muhammad zijn laatste Boodschapper is. Ik getuig dat *Jannah Haqq* is en *Jahannam Haqq* is, en dat de wederopstanding *Haqq* is en de *Qur'an Haqq* is**.**

Ik met alle spijt van dien toon berouw voor élke kleine én grote zonde die ik gepleegd heb en zo openlijk als gebracht is; zo openlijk toon ik berouw voor één iedere zonde die ik gepleegd heb -specifiek voor datgene wat aan het daglicht is gebracht door de mensen van *Bid'ah* en bestrijders van de *Khilāfah*-, terwijl ik géén excuus meer zoek of zal zoeken en alle verantwoording op eis.[11] [12]
Dit werk komt niet van een vrome persoon. Het is enkel een poging tot de *Rahmah* van Allāh. Dit werk komt van een dienaar van Allāh, zoon van een dienaar, zoon van een dienares. Van een zondaar die zich berouwvol keert tot Allāh vanwege al diens tekortkomingen, afgelopen *Ramadān* ziet als zijn wedergeboorte, leeft met elke Salāh, niks meer van de mensen verwacht en zal verwachten, behalve van Allāh. Voor wie weet waar dit over gaat, die weet. En wie niet weet, die weet niet.

Ik getuig verder dat Allāh hiervan Getuige is. Ik getuig dat de *Munāfiqīn* degenen zijn die de gelovigen aanvallen, moeite doen om hen zwart te maken, belasteren, blootstellen en over hen roddelen, en de werkelijke *Kuffār* met rust laten, en hen veiligheid van de tong verschaffen.

Moge Allāh de *Ummah* helpen en haar leiden. Moge Allāh de gevangenen bevrijden en de onderdrukten geduld schenken. Moge Allāh de *Khilāfah* en haar mensen helpen in *Birr* en *Taqwa*, en moge Allāh hen leiden als ze een fout hebben gemaakt en hen ervoor vergeven. Moge Allāh deze daad zuiver maken voor Zijn Aangezicht en Moge Hij het nuttig maken voor de moslims.

Allāhumma Āmīn, wal-Hamdulillāhi Rabbi 'l-'Ālamīn,

Jullie broeder

8 Dhul Qa'dah 1437 Hijri, corresponderend met 11 augustus 2016

[11] Oprichter M. 'l-Ghurabā NL, [anoniem]

[12] Voor degenen die hierna nog treiteren, belachelijk proberen te maken, roddelen, lasteren, verspreiden, beledigen, minachten of denigreren wordt de *Hadīth* gevreesd dat overgeleverd is door *at-Tirmidhī* waarin eenieder zich moeten inbeelden voor de Profeet te zijn die tegen zijn metgezellen zegt: **"Wie zijn broeder treitert om een zonde die hij gepleegd heeft, zal niet sterven totdat hij zelf die zonde begaat." [#2429]**

Dit is zo, daar in een andere *Hadīth* de Profeet zei: **"Degene die berouw toont van een zonde, is als iemand die nooit gezondigd heeft."** [**#4240]**

Ibn al-Qayyim -rahimahullāh- zei over de *Hadīth* in *at-Tirmidhī*: **"Het is wellicht dat hij -*salAllāhu 'alayhi wa sallam*- bedoelde dat als iemand zijn broeder bekritiseert [berispt] om een zonde dit zelfs groter is dan zijn broeders' zonde, omdat dit betekent dat je jezelf heel trots voelt in jouw gehoorzaamheid -wat enkel een genade is- en je jezelf hiermee prijst en net beweert geen één zonde te hebben, terwijl je broeder er wel in is gevallen." [*Madārij as-Sālikīn* 1/177]**

Het eerste onderzoeksdomein: De *Hukm* m.b.t. het aanstellen van de *Imām*

Het aanstellen van een *Imām* is een *Fardh Kifāyah* [gemeenschappelijke verplichting], wat betekent dat als een aantal mensen het verricht hebben de verplichting van de schouders van de rest afvalt. Indien echter deze verplichting niet wordt gepraktiseerd, worden de moslims in het algemeen aansprakelijk gehouden voor het verrichten van een zonde.

Allāh -subhānuhu wa ta'āla- zegt:

وَإِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ خَلِيفَةٗۖ قَالُوٓاْ أَتَجۡعَلُ فِيهَا مَن يُفۡسِدُ فِيهَا وَيَسۡفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحۡنُ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۖ قَالَ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ (٣٠)

{En (gedenk) toen je Heer zei tegen de engelen: "Ik zal op aarde een Khalīfah aanstellen"..} [13]

De woorden van de geleerden

Imām al-Qurtubī zegt in zijn *Tafsīr*:
"Deze *Āyah* is de oorsprong met betrekking tot het aanstellen van een *Imām* en een *Khalīfah* naar wie geluisterd wordt en die gevolgd wordt zodat eenheid kan worden bereikt door middel van hem, en voor de het implementeren van de *Ahkām* van de *Khalīfah*. Er is geen meningsverschil over de verplichting ervan in de *Ummah*, noch tussen de geleerden, behalve wat overgeleverd is van *al-Asam* aangezien hij doof [i.e. onwetend] was over de *Sharī'ah*."[14] Einde Citaat

Ibn Hazm zei over de verplichting van het aanstellen van de *Imām*:
"Iedereen van *Ahlus-Sunnah* en iedereen van de *Shī'ah* en iedereen van de *Khawārij,* behalve de *Najdāth* tussen hen, zijn in overeenstemming over de verplichting van de *Al-Imāmah*."[15] Einde Citaat

Imām Abū Ya'la zei:
"*Al-Imāmah*[16] is een *Fardh Kifāyah*."[17] Einde Citaat

Imām al-Juwaynī zei:
"Het aanstellen van een *Imām* met de mogelijkheid er tot, is verplicht."[18] Einde Citaat

De *Dhawābit* [vruchten, i.e. kleine principes] die we hieruit kunnen halen zijn:
1. *Al-Imāmah* is een gemeenschappelijke verplichting
2. *Al-Imāmah* is een verplichting voor zij die de mogelijkheid ertoe hebben

Zodra er de mogelijkheid is om *Al-Imāmah* in praktijk te brengen, dan dient dit direct gedaan te worden. Sterker nog het was voor de *Sahābah* zelfs een reden om de begrafenis van de Profeet uit te stellen, omdat ze het grote belang zagen in het hebben van een *Imām*.

---

[13] *Sūrah al-Baqarah*, 30
[14] *Tafsīr al-Qurtubī* 2:30
[15] *Al-Fasl fi 'l-Milal wa 'n-Nihāl*, vol. 4, pag. 73
[16] Centrale leiderschap die fungeert voor de hele *Ummah* als houvast, omwille van de vestiging van de *Dīn* en ook ter waarborging van de *Dunyāwī* zaken van de schepping
[17] *Al-Ahkām as-Sultāniyyah* pag. 19
[18] *Al-Qiyās al-Umam fi 't-Tiyās adh-Dhulm*, pag. 22

Ibn Hajar zegt:
"En het is gekend van de *Sahābah* -moge Allāh tevreden met hen allen zijn- dat zij een *Ijma'* hebben bereikt met betrekking tot het aanstellen van de *Imām* nadat de Profeetschap eindigde. Sterker nog, ze maakten het één van de meest belangrijke verplichtingen, daar zij ermee bezig waren vooraf de begrafenis van de Boodschapper van Allāh -*salallāhu 'alayhi wa sallam*-."[19] Einde Citaat

En *Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah* zei:
Het is nodig om te weten dat het aanstellen van een leider die de zaken van de mensen runt één van de grootste verplichtingen is van de *Dīn*. Sterker nog, er is géén vestiging van de *Dīn* behalve met het [aanstellen van een leider]."[20] Einde Citaat

[19] *As-Sawā'iq Al-Muharrafa 'Alā 'Ahd Ahl 'R-Raf Wa 'D-Dalā Wa 'Z-Zanādiqa,* vol. 1, pag. 25
[20] *As-Siyāsah ash-Shar'iyyah*, pag. 129

Het tweede onderzoeksdomein: Het doel van *Al-Imāmah*

Allāh zegt:

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّـٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ (٤١)

{Zij die als wij hen op aarde Tamkīn [autoriteit] schenken, het gebed vaststellen en de Zakah geven en hetgeen wat goed is bevelen en hetgeen wat kwaad is verbieden. En tot Allāh is de uitkomst van alle zaken}[21]

Hiermee zien we dus dat het doel van *Al-Imāmah* is om de *Dīn* van Allāh op aarde te vestigen doordat zij de gebeden verrichten, de *Zakāt* betalen, het goede gebieden en het slechte verbieden.

Het grootste wat geboden is, is *Tawhīd* en het slechtste wat verboden is, is *Shirk*. Allāh dient enkel aanbeden te worden en hetgeen naast Hem wat aanbeden wordt dient verworpen te worden. Dit is hetgeen waar *Al-Imāmah* voor is.

De woorden van de geleerden:

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah zegt:
"De *Walīyu 'l-Amr* [leider] wordt enkel aangesteld om het goede te gebieden en het slechte te verbieden, en dit is het doel van de leiderschap [*Al-Imāmah*]."[22] Einde Citaat

Ook zei hij:
"Het uitvoeren van de *Hudūd*[23] kan niet plaatsvinden behalve met kracht en leiderschap."[24] Einde Citaat

Ibn Hajar al-'Asqalanī zei:
"En de oorsprong van het trouw zweren aan de leider is om trouw te zweren op basis dat hij [de leider] zal werken op de *Haqq*, de *Hudūd* uitvoert, het goede beveelt en het slechte verbiedt."[25] Einde Citaat

Al-Khattābi zei:
"De mensen moeten een *Imām* hebben die hun zaken afhandelt en die op hen de wetgeving van Allāh implementeert, hen wegwerkt van kwaad en hun stop van het onrechtvaardig zijn jegens elkaar en hen stopt van corrupt te zijn."[26] Einde Citaat

Al-Mawardi zei:
"*Al-Imāmah* is in plaats gezet in de Profetische *Khilāfah* met als doel het in de gaten houden van de *Dīn* en de wereldse gang van zaken."[27] Einde Citaat

---

[21] Sūrah al-Hajj, 41
[22] *As-Siyāsah ash-Shar'iyyah*, pag. 58
[23] Voorgeschreven straffen in Qur'ān, Sunnah en Ijma' voor uiteenlopende misdrijven
[24] *As-Siyāsah ash-Shar'iyyah*, pag. 129
[25] Fath al-Bāri, vol. 13, pag 203
[26] Ma'ālim as-Sunanm, vol. 3, pag. 6
[27] Al-Ahkām as-Sultāniyyah, pag. 15

Het derde onderzoeksdomein: De manieren om Al-Imāmah te realiseren

Al-Imāmah kan enkel gerealiseerd worden met macht en kracht, want zonder deze componenten kan de *Imām* niet zijn taken uitvoeren waarvoor hij als *Imām* is aangesteld. Wat dit betreft zijn er 2 manieren om *Al-Imāmah* te realiseren:

- De verboden manier
- De voorgeschreven *Sharī'ī* manier

De verboden manier

Dat is als een leider dwangmatig in heerschappij komt zonder het doen van *Shūra* [i.e. consult]. Als deze de doelen vervult van een *Imām* [zoals eerder genoemd waaronder het implementeren van de *Sharī'ah*] dan wordt hij geaccepteerd als *Imām*, maar hij is echter wél zondig voor de manier waarop hij zichzelf toewerkte naar heerschappij. Zo ook bezit hij twee componenten die nodig zijn om *Al-Imāmah* en haar doelstellingen te bereiken, namelijk macht en kracht.

De woorden van de geleerden

Hierover zegt Shaykh al-Islām ibn Taymiyyah:
"Toegestaanheid en verbodenheid is verbonden met daden. Wat betreft de zekere leiderschap en autoriteit staan voor verkregen macht. Het kan bereikt worden op een manier dat geliefd is bij Allāh en Zijn Profeet, zoals de autoriteit van *de Rechtgeleide Kaliefen*[28] en het kan bereikt worden op een manier dat zondig is zoals de autoriteit van onderdrukkende leiders."[29] Einde Citaat

Ibn Battāl zei:
"De *Fuqaha*[30] zijn in overeenstemming dat het gehoorzamen van een veroveraar [leider] verplicht is zolang hij de *Jumu'ahs*, '*Eids* en *Jihād* verricht.. En dat hem gehoorzamen beter is dan tegen in opstand te komen."[31] Einde Citaat

Maar als hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* [i.e. het implementeren van de *Sharī'ah*] niet vervult, dan zegt *Imām al-Juwaynī*:
"Wanneer hij blijft volharden in ongehoorzaamheid [aan Allāh] en zijn tirannie wijdverspreid raakt, corruptie toetreedt, rechtschapenheid stopt en rechten niet worden beschermd en de Hudūd niet worde geïmplementeerd en de angst jegens hem toeneemt: dan is het verplicht deze te bestrijden."[32] Einde Citaat

Shaykh Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn zei:
"Als een man rebelleert en de macht overneemt, moeten de mensen hem gehoorzamen, zelfs als hij de macht heeft gegrepen met geweld en zonder hun consult, want hij heeft de macht nu in handen. De reden daarvoor is dat als zijn heerschappij wordt geconcurreerd, dit zal leiden tot een grote vorm van kwaad en dit is wat gebeurde in de tijd van *Umayya*-periode toen sommigen de

[28] De Khilāfah van Abī Bakr as-Siddīq, 'Umar, 'Uthmān en 'Alī
[29] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 1, pag. 530
[30] Geleerden van Fiqh
[31] *Sharh Sahih al-Bukhārī*, vol. 10, pag. 8
[32] *Al-Qiyās al-Umam fi 't-Tiyās adh-Dhulm*, pag. 106

macht grepen door middel van geweld en de titel van *Khalīfah* hadden bereikt, de mensen gehoorzaamden hen in hetgeen wat geboden is door Allāh."[33] Einde Citaat

De voorgeschreven manier

De toegestane en voorgeschreven manier is door het verkrijgen van macht door middel van:

1. Het aanstellen van een opvolger door de vorige *Khalīfah*
2. Het doen van de eed van trouw[34] door *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd*[i.e. mensen van invloed en macht]

De eerste manier: Het aanstellen van een opvolger door de voorganger

Zeker, als de *Imām* een *Khalīfah* [opvolger] aanstelt na hem en hij macht en kracht verkregen heeft door welke hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* kan vervullen dan is zijn *Khilāfah* een geldige *Khilāfah*. Maar als echter de opvolgende [aangestelde] *Imām* geen macht en kracht bezit dan zal dit resulteren in:

De manier waarop hij is aangesteld is *Shari'i* legitiem, maar er is geen gehoorzaamheid jegens het met als gevolg dat hij geen macht en kracht bezit om de doelstellingen van *al-Imāmah* te bereiken, waardoor de vraag komt:

Als de situatie zo is, is de *Khilāfah* dan geldig of niet?

De juiste mening is dat het ongeldig is, omdat hij niet de macht en kracht bezit die benodigd zijn om de doelstellingen van *al-Imāmah* te vervullen, ookal is hij op toegestane wijze aangesteld als opvolger van de voorgaande *Khalīfah*.

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah zei:
"En zo ook '*Umar*. Toen hem het [i.e. de *Khilāfah*] werd toevertrouwd door *Abū Bakr*: hij werd enkel de *Imām* toen zij hem trouw zweerden en hem gehoorzaamden. Als het zo zou zijn dat zij het bevel van *Abū Bakr* [dat '*Umar* de opvolger moet worden] niet zouden opvolgen, dan zou hij ['*Umar*] geen *Imām* geworden zijn, dat is onafhankelijk van of het toegestaan of verboden is.

Toegestaanheid en verbodenheid is verbonden met daden. Wat betreft de zekere leiderschap en autoriteit staan voor verkregen macht. Het kan bereikt worden op een manier dat geliefd is bij Allāh en Zijn Profeet zoals de autoriteit van *de Rechtgeleide Kaliefen* en het kan bereikt worden op een manier dat zondig is zoals de autoriteit van onderdrukkende leiders."[35] Einde Citaat

De conclusie: de manier tot *Khilāfah* kan legitiem zijn, maar dat de *Khilāfah* op zichzelf niet legitiem [geldig] is, omdat het niet de middelen heeft om de doelstellingen van *al-Khilāfah* te vervullen. Dit is wat we zien van de woorden van de grote *'Ālim Ibn Taymiyyah -rahimahullāh-*

Dus de doorslaggevende punt is dat de doelstellingen van *Al-Imāmah* worden bereikt en we kunnen het dus samenvatten zo zijnde:

- Als de doelstellingen bereikt worden op een verboden manier > geldige *Khilāfah*
- Als de doelstellingen niet bereikt worden op een toegestane manier > ongeldige *Khilāfah*

[33] *Sharh al-'Aqīdah al-Safārīniyyah* pag. 688
[34] In het Arabisch: *Bay'ah*
[35] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 1, pag. 530

De tweede manier: Eed van trouw door *Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd*

De ʻ*Ulamā* hebben van mening verschild over de criterium van *Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd* en de opinies over wie *Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd* zijn conflicterend. Maar we zullen deze opinies begrenzen naar 4, waarna we zullen kijken welke het meeste dominante [rājih] is.

1. Er moet een consensus zijn tussen Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd
2. Er moet een specifieke aantal mensen zijn, waarin ook weer meningsverschil zit
3. Het moet de meerderheid zijn van *Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd*
4. Het moeten de mensen zijn van kracht en macht die de eed van trouw [i.e. *Bay'ah*] zweren

De eerste mening: De Khilāfah is niet geldig behalve met de consensus [unanieme overeenstemming] van Ahl ʻl-Halli wal-ʻAqd
Deze mening is ongeldig met Ijma' vanwege drie redenen:

Wat betreft de *Ijma'*, *Imām ash-Shawkani* zei:
"En het is niet van de voorwaarden voor de geldigheid van *Al-Imāmah* dat iedereen die kan hem *Bay'ah* moet geven [i.e. *Ijma'*], want dit is verworpen door de consensus [*Ijma'*] van de moslims, door de eersten [van de moslims] en de laatsten, van de *Salaf* en *Khalaf*."[36] Einde Citaat

Dit heeft 3 redenen:

- Het is een last die te zwaar is
- Dit impliceert het verliezen van het doel van de *Khilāfah* omwille waarvan de eed van trouw een weg ernaar is, bedoelend: een *Ijma'* voorschrijven in deze zaak leidt tot het niet vestigen van *Al-Imāmah*. Deze mening is dus fout. *Imām ibn Juzay* zegt: **"De pad tot iets wat verboden is, is verboden."[37]** Het verbod hier duidt aan op het verbod op het niet kunnen stichten van Al-Imāmah
- Er heeft ons geen tekst bereikt die impliceert dat eenieder *Bay'ah* dient te geven

Imām ibn Hazm heeft deze redenen verheldert en zei:
"Wat betreft zij die zeiden: 'Voorwaar, *Al-Imāmah* is niet geldig behalve met de *Bay'ah* van alle vrome mensen van de *Ummah* in alle delen van het land'', dit is valsheid, <u>want dit is een last die niet gedragen kan worden en iets dat niet beschikt wordt in capaciteit</u>: en zeker wat een grote moeite is dit! En Allāh belast geen een ziel boven haar vermogen en Hij zegt: *{Hij heeft voor jullie geen moeite [Haradj] gezet in jullie Dīn}*. Dit vereist een verlies van de belangen van de moslims alvorens alle honderd delen van de vromen overal in het land ermee eens zijn. Deze mening is dus ongeldig. <u>Zelfs als dit mogelijk was, zou het niet nodig zijn aangezien het een bewering is zonder bewijs</u>."[38] Einde Citaat

Imām al-Juwaynī zei:
"Van wat zeker is, is dat Ijma' [consensus] niet een voorwaarde is in het vestigen van *Al-Imāmah*, volgens de *Ijma'*.. En wat dat steunt is onze kennis dat het doel van het aanstellen van een *Imām* is om de grenzen van Allāh te bewaken en wat verboden is in Islām krijgt prioriteit [om het te vermijden] en om prioriteiten te geven aan de prioriteiten van Islām. De meeste van kritische zaken zijn niet zulke zaken die vertraagd kunnen worden [i.e. het moet haastig gebeuren] en deze die niet vertraging mogen oplopen. En als het wordt uitgesteld om in deze zaak te kijken, dan zou het zeker grote tekortkomingen voortbrengen die niet hersteld kunnen worden en zo ook een

---

[36] *As-Sā'il a-Jarrār*, pag. 941
[37] *At-Taqrīb al-Wusūl ilā ʻIlm al-Usūl*, pag. 174-175
[38] *Al-Fasl fi ʻl-Milal wa ʻn-Nihāl*, vol. 4, pag. 129

gezaaide krankzinnigheid zou voortbrengen die niet genezen kan worden. Dus de onmogelijkheid van het oprichten van *Al-Imāmah* met het verplicht zijn van *Ijma'* is duidelijk."[39] Einde Citaat

Deze mening is dus vals, omdat het doel van *Al-Imāmah* dwarsboomt.

De tweede mening: het voorschrijven van een specifieke aantal mensen
Zo ook zij die verschilden onderling in het aantal mensen. Zij zeggen in verscheidene meningen dat de eed van trouw voldoende is met:

- 1 persoon: omdat een contract met 1 persoon voldoende is
- 2 personen: omdat volgens een mening 2 het minimale is van een meervoud [*Jam'ah*]
- 3 personen: omdat het een *Jamā'ah* is, met een *Amīr* [zie *Hadīth* 3 reizigers, een *Amīr*]
- 4 personen: omdat dit het hoogste aantal is van getuigen die benodigd zijn om te getuigen
- 40 personen: zoals de *Jumu'ah* vereist, volgens *Imām ash-Shafi'i*

Zo zien we dus ook verscheidene meningsverschillen in deze mening, wat dus al opzich aantoont dat het onderwerp over geldigheid van *Khilāfah* in eender opzichten al gigantisch kan verschillen, maar we zullen '*for sake of argument*' de meningen naast elkaar kijken en welke volgens de *Qur'ān* en *Sunnah* meer bewijs levert.

Allereerst deze mening [van het voorschrijven van een specifiek aantal] is vals vanwege 2 redenen:

- Omdat er geen tekst is die ons voorziet van een specifieke aantal
- Omdat er geen analogie [*Qiyās*] mogelijk is tussen de desbetreffende redenen [zoals 4 getuigen in een rechtzaak of het aantal mensen benodigd voor een Jumu'ah-gebed] met het onderwerp van *Al-Imāmah* en *al-Khilāfah*, omdat het motief ['*illah*] totaal anders is.

Imām al-Juwaynī heeft deze 2 punten genoemd en zegt:
"Deze meningen [over een specifieke aantal] hebben geen wortel in het onderwerp van *Al-Imāmah*.. En deze wegen [om dusdanig over *Al-Imāmah* te spreken] zijn van de zwakste paden die tentoongesteld worden en het [*Qiyās*] is van de lichtst-wegende technieken in de *Sharī'ah*. En ik ben niet van de inzicht dat ik op basis daarvan zal beslissen in zaken die twijfelachtig zijn, of waarschijnlijk zijn, of hetgeen wat meerdere mogelijkheden heeft met elk die tegenstrijdig aan elkaar is [i.e. je kan overal wel een specifieke getal uit voort halen, elk die tegenstrijdig is aan de ander, maar daar schieten we niet mee op volgens *al-Juwaynī*]. Dan nog: hoe kunnen we simpele aannames hebben met betrekking tot het onderwerp van *Al-Imāmah*?

En indien een volger elke specifieke aantal opvolgt in de *Sharī'ah* [als voorschrijving voor de geldigheid van *Al-Imāmah*], dan zou het niet ver gezocht zijn [aangezien je overal wel een nummer voor een specifiek aantal personen kan vinden].

Verder is er geen definitief bewijs van het in beschouwing nemen van een specifiek aantal en zo is dus geen getal meer gepast dan een ander getal. Zo is er dus geen reden meer om te beslissen door het vaststellen van een specifieke aantal mensen die *Bay'ah* geven voor de geldigheid van *al-Imāmah*. En als er geen bewijs is over eender welke specifieke aantal, dan is geen één specifiek aantal bevestigd."[40] Einde Citaat

---

[39] *Al-Qiyās al-Umam fi 't-Tiyās adh-Dhulm*, pag. 67-68

[40] *Al-Qiyās al-Umam fi 't-Tiyās adh-Dhulm*, pag. 69-70

De *Qādi* van *ash-Shām, Shaykh al-Islām Badru'd-Dīn bin Jama'ah* zei:
"Een specifiek aantal is niet voorgeschreven voor degenen die *Bay'ah* moeten geven [als geldigheid van *al-Imāmah*], integendeel: het is voorschreven voor zij die het kunnen presenteren [i.e. invloedrijk zijn voor het volk] wanneer de *Bay'ah* wordt gegeven."[41] Einde Citaat

Wat hij en andere geleerden bedoelen met ''presenteren'' zullen we zien, ze plaatsen de geldigheid van *Al-Imāmah* niet op het aantal mensen: meerderheid of minderheid, maar ze plaatsen de voorwaarden op wat ze kunnen bereiken en vereisen.

De derde mening: de eed van trouw is niet geldig behalve met de eed van trouw met de meerderheid van Ahl 'l-Halli wal-'Aqd
Sommigen hebben voorgeschreven dat een voorwaarde van de geldigheid van *Al-Imāmah* is dat de meerderheid van *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd* de eed van trouw moet zweren aan de *Imām*.

En hier, worden het mixen en botsen van meningen vermeerdert. Wees dus attentief o geachte lezer, want de zaak is simpel en makkelijk voor hij die zich weerhoudt van begeerten en zoekt naar de waarheid. Wat betreft het kunnen bereiken van de *Khilāfah*, met de meerderheid, dan is dit correct, maar wat betreft 'het zweren van de eed van trouw door per se de meerderheid' als voorwaarde maken voor de geldigheid van de *Imāmah,* dan is dit vals, het hoeft niet per se met enkel de meerderheid bereikt te worden. De redenen waarom het vals is:

- Er is geen tekst die dit voorschrijft
- Het voorschrijven dat een specifieke kwantiteit van mensen moet worden bereikt met als gevolg dat de *al-Imāmah* geldig is, kan het doel van *Al-Imāmah* dwarsbomen voor welke deze wordt gedaan in eerste instantie
- Het voorschrijven van deze voorwaarde vereist dat de *Khilāfah* van '*Alī ibn Abi Tālib* ongeldig was, waarover overeenstemming bestaat dat die wel geldig was

Wat betreft het ontbreken van de tekst dat de meerderheid de eed van trouw dient te zweren aan de *Imām* dan is hier geen bewijs van en hier bestaat overeenstemming over.

Wat betreft het doel van Al-Imāmah dat verloren kan gaan, is omdat de overeenstemming van de meerderheid een hele moeilijke zaak kan zijn, net als dat we eerder zagen dat *ibn Hazm* zei dat een *Ijma'* onder *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd* voorschrijven een last kan zijn dat niet gedragen kan worden.
Zo ook; kan het voorschrijven van een absolute meerderheid een reden zijn tot het dwarsbomen van het doel van de *al-Imāmah* en het zijn van een te zware last op de schouders van de moslims. De reden tot deze vergelijking tussen Ibn Hazm's citaat over de valsheid van de voorwaarde dat iedereen Bay'ah moet geven en tussen de voorwaarde dat de meerderheid Bay'ah moet geven is, omdat het om dezelfde punten gaat die voorgenoemd zijn, waaronder: als eerste, het zijn van een te zware last en ten tweede, het dwarsbomen van het doel van *Al-Imāmah*.

Ibn Hazm zei:
"Wat betreft zij die zeiden: 'Voorwaar, *Al-Imāmah* is niet geldig behalve met de *Bay'ah* van alle vrome mensen van de *Ummah* in alle delen van het land'', dit is valsheid, want dit is een last die niet gedragen kan worden en iets dat niet beschikt wordt in capaciteit: en zeker wat een grote moeite is dit! En Allāh belast geen een ziel boven haar vermogen en Hij zegt: *{Hij heeft voor jullie geen moeite [Haradj] gezet in jullie Dīn}*. Dit vereist een verlies van de belangen van de moslims alvorens alle honderd delen van de vromen overal in het land ermee eens zijn. Deze mening is dus

---

[41] *Tahrīr al-Ahkām fi Tadbīr Ahl al-Islām*, pag. 53

ongeldig. <u>Zelfs als dit mogelijk was, zou het niet nodig zijn aangezien het een bewering is zonder bewijs</u>."[42] Einde Citaat

Wat de eventuele valsheid van het voorschrijven van de meerderheid naar voren kan brengen is onze kennis van het benodigd zijn van het aanstellen van een *Imām* omwille van de waarborging van de grenzen van Halal en Haram, het geven van prioriteit aan prioriteiten van Islām en de meerderheid van kritische zaken die niet verwaarloosd kunnen worden en overgelaten kunnen worden.

Wat betreft het vereist zijn van deze mening dat de *Khilāfah* van *'Alī ibn Abi Tālib* ongeldig is, omdat we weten dat de meerderheid van *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd* géén *Bay'ah* gaf aan 'Alī bevestigd door *Shaykh al-Islām ibn Taymiyyah*

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah zei:
"Velen van de *Sahābah* gaven geen *Bay'ah* aan '*Alī*, zoals *'Abdullāh ibn 'Umar* en zijn gelijken en de mensen met betrekking tot 'Alī waren er drie: een type die met hem vocht, een type die tegen hem vocht en een type dat niet met hem noch tegen hem vocht."[43] Einde Citaat

Daarna noemt hij de kwantiteit op van het aantal mensen die hem geen *Bay'ah* gaven:
"Wat betreft '*Alī*, vanaf wanneer Hij *Khalīfah* werd, hebben zo ongeveer de helft van de moslims hem geen *Bay'ah* gegeven -van de eerdere *Muhājirin* en *Ansār* tot aan toe en anderen zoals hen-. Van hen waren zij die niet tegen hem noch met hem vochten zoals *Usāmah bin Zayd*, *Ibn* '*Umar* en *Muhammad bin Maslamah*. En van hen waren zij die tegen hem vochten <u>na welke veel van zij die reeds *Bay'ah* gegeven hadden hun *Bay'ah* terugnamen</u>: van hen ware zij die *Takfīr* op hem deden en zijn bloed halal verklaarden, en van hen waren zij die gingen naar *Mu'awiyah*, zoals zijn broer '*Aqīl* en anderen zoals hem."[44] Einde Citaat

Dus ongeveer de helft van de moslims gaf hem in eerste instantie *Bay'ah* waarna nog velen hun *Bay'ah* terugnamen, want *Shaykh* al-*Islām* zei: "zij die reeds *Bay'ah* gegeven hadden hun *Bay'ah* terugnamen".

Sommigen die deze mening willen verdedigen proberen de woorden van *Shaykh al-Islām* zelf te gebruiken en hem niet begrijpen of misquoten:

"En hij [*Abū Bakr as-Siddīq*] werd énkel *Imām* vanwege de eed van trouw van de meerderheid van de *Sahābah* die de mensen waren van macht en kracht. En vanwege dit maakte het niet uit dat *Sa'd ibn* '*Ubādah* [een van de leiders van de *Ansār*] zich weerhield van het geven van de eed van trouw. Want voorwaar, het doel is om capaciteit en autoriteit te bereiken waardoor de belangen van *Al-Imāmah* worden bereikt en dat is voorzeker bereikt met de overeenstemming van de meerderheid."[45] Einde Citaat

Sommigen namen deze uitspraak van *Ibn Taymiyyah* als bewijs voor het voorschrijven dat de meerderheid *Bay'ah* moet geven als voorwaarde voor de geldigheid van *Al-Imāmah*, wat heel duidelijk een fout is en waarin *Ibn Taymiyyah* juist een andere boodschap heeft over de voorwaarde van de geldigheid van *Al-Imāmah*. De woorden van *Ibn Taymiyyah* zijn duidelijk, *wal-Hamdulillāh*. Hij sprak over de meerderheid als een punt demonstratie/voorbeeld en niet als het beschrijven van een voorwaarde. Tevens was het een specifieke gebeurtenis waarover hij sprak. Zijn punt is: de *Khilāfah* heeft <u>haar doel van *Al-Imāmah*</u> bereikt in <u>deze specifieke geval</u> door middel van de *Bay'ah* van de

---

[42] *Al-Fasl fi 'l-Milal wa 'n-Nihāl*, vol. 4, pag. 129
[43] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 1, pag. 535
[44] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 8, pag. 316
[45] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 1, pag. 530

meerderheid. Het gaat niet om de meerderheid of minderheid. Het gaat om de macht, kracht en invloed die wordt verleend d.m.v. de *Bay'ah* aan de *Imām,* waardoor hij -de *Imām*- over de grenzen van Allāh kan waken en *Al-Imāmah* geldig wordt.

Ibn Taymiyyah zelf zegt dit in de bovenste quote:
"Want voorwaar, het doel is om capaciteit en autoriteit te bereiken waardoor de belangen van *Al-Imāmah* worden bereikt [niet de meerderheid]."

Hij zegt niet: **"Het doel is om de meerderheid te bereiken waardoor de belangen van *Al-Imāmah* worden bereikt."** Het gaat dus om capaciteit en autoriteit te bereiken, dat is het doel. Dan pas wordt *al-Imāmah* geldig**.**

Dit was in *Abū Bakr's* geval bereikt door de meerderheid. Zij hadden namelijk de kracht en macht. Als 99% *Bay'ah* geeft, maar geen macht en kracht bezit, waardoor de *Sharī'ah* niet kan worden ingevoerd en waardoor de grenzen van Allāh niet bewaakt kunnen worden, dan is dit een ongeldige *Imāmah*. Echter als 1% *Bay'ah* geeft, die macht en kracht bezitten en die de *Sharī'ah* wél kunnen implementeren en de grenzen van Allāh wél kunnen bewaken, dan is dit een geldige *Imāmah*. Dit spreekt logischerwijs voor zich. Het gaat om het implementeren van de *Sharī'ah*, wat enkel kan bereikt worden door macht en kracht, en niet om het aantal mensen dat *Bay'ah* geeft. Het is niet relevant dan of het één persoon is van *Ahlu* 'l-*Halli wal-'Aqd* die *Bay'ah* geeft, of iedereen deze geeft. Voor wie dit nog moeilijk slikken is, zometeen zullen uitspraken halen van '*Ulamā*.

Na de voorgaande quote zei *Ibn Taymiyyah* in zijn uitleg over de demonstratie die hij gaf d.m.v*. Abū Bakr's Khilāfah:*
"De doorslaggevende factor is in de overeenstemming van de mensen van macht dat hen in staat stelt de doelen van *Al-Imāmah* uit te voeren, zelfs als de leiders van macht [en kracht] een klein aantal is, en de rest van de mensen zijn enkel in overeenstemming over wat zij [de kleine aantal leiders van macht] beslissen. *Al-Imāmah* wordt dus bereikt door middel van hen eed van trouw [de leiders met macht] aan hem en dit is wat correct is waar *Ahlus-Sunnah* zich op bevindt en dit is de mening van vooraanstaande geleerden."[46] Einde Citaat

Dit is dus waar Ahlus-Sunnah zich op bevindt. Het is heel helder, aangezien dit ook voor zich spreekt. Het gaat om de *Quwwah* en *Shawkah* [macht en kracht]. Als er 5 stamleiders de eed van trouw geven die zowat alle touwtjes in handen hebben in het desbetreffende gebied, dan gaat het om hen eed van trouw, de rest van de mensen [in de stammen] volgen hen leiders enkel daarin, dit is precies hoe het was in de tijd van de Profeet -*salalllahu 'alayhi wa sallam*- met de stammen van *al-Aws* en *al-Khazradj* in *Medīna*. En voor zij die kennis hebben over de realiteit [*Fiqh al-Wāqi'*] die weet ook dat *ad-Dawlatu 'l-Islāmiyyah* hun banden met leiders van grote stammen in 'Irāq en *Shām* onderhouden, dit geven ze zelfs openbaar. Alleen een persoon die arrogant en misleidt is zal dit weigeren aan te nemen.

De vierde mening: het is voorgeschreven dat de Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd macht en kracht bezit wat genoeg is

Zij die deze mening aanhangen schrijven voor dat de *Imām* macht en kracht dient te bezitten die hem verleend wordt door *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd* waardoor hij de geboden van Allāh en de verboden van Allāh kan waarborgen en de grenzen kan bewaken, de Sharī'ah kan implementeren, de *Fitnah* en *Fasad* kan verwijderen, de goedheid kan verspreiden. Dit kan bereikt worden met een zeer kleine aantal of een groot aantal. Zelfs één enkele persoon die de *Imām Bay'ah* geeft is genoeg in tegenstelling tot wat bijvoorbeeld *Abdulrahman Hasan* beweerde in zijn debat met *Abū Barā* dat

[46] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 8, pag. 356

enkel een gefixeerde meerderheid in kwantiteit [niet in kwaliteit; i.e. macht en kracht] dient aanwezig te zijn als geldigheid van *Al-Imāmah*.

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah zei:
"In hun opinie [i.e. *Ahlus-Sunnah*] is *Al-Imāmah* bevestigd door de overeenstemming van de mensen van macht. En een man wordt geen *Imām* behalve met de mensen van macht die hem erin ondersteunen en met hem overeenstemmen, door welk gehoorzaamheid aan hem de doelen bereikt worden van *Al-Imāmah*. Dit is omdat het doel van *Al-Imāmah* niet bereikt kan worden behalve met capaciteit en autoriteit. En als hem de *Bay'ah* wordt gegeven doorwelk macht en kracht wordt bereikt, dan wordt hij de *Imām*."[47] Einde Citaat

Nog duidelijker dan dat zegt *Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah*:
"Wie zegt dat een persoon *Imām* wordt door overeenstemming [*Bay'ah*] van 1 persoon of 2 of 3 of 4, en deze mensen bezitten géén capaciteit noch macht, dan heeft hij zich vergist."[48] Einde Citaat

Hij heeft het dus niet laten afhangen van het aantal mensen die de *Imām Bay'ah* geven, maar om wat zij dienen te bezitten, namelijk capaciteit, macht en kracht. Helder dan dit kan bijna niet meer.

Imām an-Nawawi zei:
"Zelfs als *Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd* maar verbonden is aan één enkele persoon die gehoorzaamd wordt dan is zijn *Bay'ah* aan de *Imām* genoeg om *Al-Imāmah* te bevestigen."[49] Einde Citaat

Zelfs één persoon die *Bay'ah* geeft, maar wel macht en kracht bezit, is voldoende om *Al-Imāmah* te vestigen. Zie het zo, moge Allāh je genadig zijn: stel dat een stamleider invloed heeft over grof gezegd miljoenen mensen. Dan deert de *Bay'ah* van een honderden duizenden niet-invloedrijke mensen niet als de ene invloedrijke geen *Bay'ah* geeft. Maar andersom deert het niet, want het gaat om de factoren zoals macht, kracht, capaciteit, autoriteit en invloed. Als één persoon die de *Imām Bay'ah* geeft dit al bezit dan is dit voldoende voor *Al-Imāmah* en de geldigheid ervan. Dit wordt duidelijk en bevestigd door de woorden van de geleerden van deze *Ummah*.

Imām al-Qalqashandi zei:
"De achtste -en dit is het meest correcte volgens onze *Shafi'ī* geleerden [zijn *madhhab*]- moge Allāh tevreden over hen zijn: Dat het [i.e. *Al-Imāmah*] bevestigd wordt voor wie het makkelijk is om begeleidt te worden wanneer de eed van trouw wordt gegeven, vanonder de geleerden, leiders en alle andere typen van mensen die gezien worden met karakteristieken van getuigen, zélfs als Ahlu 'l-Halli wal-'Aqd maar verboden is tot één persoon die gehoorzaamd wordt, is voldoende."[50] Einde Citaat

Imām al-Juwaynī zei:
"Als één man de eed van trouw zweert -die belangrijk is en veel volgers en supporters heeft, die gevolgd wordt door zijn mensen- en waarop zijn eed van trouw resulteert in hetgeen waar we naar verwezen [i.e. macht en kracht], dan is *Al-Imāmah* gevestigd."[51] Einde Citaat

Zelfs één man kan dus voldoende zijn, zolang deze invloedrijk is en met zijn *Bay'ah* deze als het ware in werking stelt voor de Imām, de Khalīfah.

---

[47] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 8, pag. 356
[48] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 1, pag. 531
[49] Rawdha at-Tālibīn wa 'Umdat al-Muftīn, vol. 10, pag 43
[50] *Ma'ādhir Al-Ināfah Fi Ma'ālim Al-Khilāfah,* vol. 1, Pag. 44
[51] *Al-Qiyās al-Umam fi 't-Tiyās adh-Dhulm*, pag. 71 - 72

Imām Muhammad al-Amīn ash-Shanqitī[52] zei:
"En wat geïmpliceerd wordt door hetgeen *ash-Shaykh Taqi'ud-Dīn Abū al-'Abbās Ibn Taymiyyah* zei [in *al-Minhaj*] is dat het [*Al-Imāmah*] enkel gevestigd kan worden door de eed van trouw van de mensen door wie diens autoriteit versterkt wordt en hij daardoor capabel is om de *Ahkām* [van *al-Islām*] uit te voeren. Dit is, omdat hij die geen kracht bezit om de *Ahkām* uit te voeren, als ieder ander individu is en zeker geen *Imām* is."[53] Einde Citaat

We zien dus continu dat het draait om het doel van *Al-Imāmah* om de geldigheid ervan op te zetten en niet om bepaalde bijzaken. Het draait om de capaciteit en autoriteit, bereikt door macht en kracht waarvan het doel is het goede aan te bevelen en het slechte te verbieden, de *Salāh* te forceren en de *Zakāh* in te lasten. Het is om *at-Tawhīd* hoog te doen schijnen en *Shirk* te doen vernietigen.

Allāh zegt:

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّـٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ وَلِلَّهِ عَـٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ (٤١)

{Zij die als wij hen op aarde Tamkīn [autoriteit] schenken, het gebed vaststellen en de Zakāh geven en hetgeen wat goed is bevelen en hetgeen wat kwaad is verbieden. En tot Allāh is de uitkomst van alle zaken}

Samenvatting:

- We hebben gezegd dat *Al-Imāmah* van de veroveraar, die de heerschappij op medemoslims veroverd zonder *Bay'ah*, geldig is zolang hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* bewerkstelligt
- We hebben gezegd dat *Al-Imāmah* van een aangestelde opvolgers geldig is zolang hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* bewerkstelligt.
- We hebben gezegd dat *Al-Imāmah* van de veroveraar, die de heerschappij van medemoslims veroverd zonder *Bay'ah*, ongeldig is zolang hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* niet bewerkstelligt
- We hebben gezegd dat *Al-Imāmah* van een aangestelde opvolgers ongeldig is indien hij de doelstellingen van *Al-Imāmah* niet bewerkstelligt.

Het motief is dus het bereiken en bewerkstelligen van de doelstellingen van *Al-Imāmah* [zoals boven genoemd, i.e. het goede gebieden en het kwade verbieden, *Salah* forceren, *Zakah* inlasten etc.].
Zo ook in geval met de *Bay'ah:*

- We hebben vastgesteld dat *Al-Imāmah* geldig is indien de doelstellingen van *Al-Imāmah* bereikt worden ookal is er maar één man die zijn *Bay'ah* geeft en macht en kracht bezit.
- We hebben vastgesteld dat *Al-Imāmah* ongeldig is indien de doelstellingen van *Al-Imāmah* niet bereikt worden, ookal zijn degenen die de *Imām Bay'ah* geven een overgrote meerderheid. Zolang ze geen macht en kracht bezitten kan de *Imām* niet de Islāmitische *Sharī'ah* implimenteren.

---

[52] Leraar van *Shaykh Bin Bāz, Shaykh Bakr Abū Zayd, Shaykh Mūsa Jibrīl [vader van Shaykh Ahmad Jibrīl], Shaykh 'Atiyyah Sālim* [zijn meest favoriete leerling, hij maakte zijn *Tafsīr* van de *Qur'ān* met de *Qur'ān* af vanaf *Sūrah al-Mumtahinah* toen de *'Allāmah* overleed. Die *Tafsīr* heet nu *'Adwa al-Bayān*. *Shaykh 'Atiyyah Sālim* is één van de meest prominente geleerden waar *Shaykh Ahmad Jibrīl* bij heeft gestudeerd] *-rahimahumullāh-*
[53] *'Adwa-u 'l-Bayān*, vol. 1, pag. 23

We zien dus dat de ‘*Ulamā* van deze *Dīn* nadruk hebben gelegd op de doelstellingen [i.e. Maqāsid] van *Al-Imāmah*. Vele mensen zijn afgedwaald door te denken dat er een specifiek aantal moet zijn die de *Imām Bay'ah* geven, of een specifiek aantal geleerden. Dit hebben we ontkracht aan de hand van de woorden van onze vooraanstaande geleerden.

Wat ook nog bijkomt kijken is dat er beweerd wordt dat ad-Dawlatu ‘l-islāmiyyah geen *Shūra* [i.e. consult, overleg] heeft gedaan met de rest van de *Ummah*. Het eerste wat hierop gezegd kan worden is het volgende:

De Profeet -*salallāhu 'alayhi wa sallam*- zegt in een authentieke Hadīth:
‘Wie dood gaat zonder ooit op *Jihād* te zijn gegaan of nooit de intentie ervoor had, sterft op een tak van *Nifāq*.”[54]

Het is overgeleverd dat ibn ‘Umar die zei:
“Ik hoorde de boodschapper van Allāh -*salallāhu 'alayhi wa sallam* zeggen: “Wanneer jullie in verboden transacties vallen, en jullie tevreden zijn met het vasthouden van de staarten van runden [wereldse zaken] en jullie tevreden zijn met de landbouw, en jullie *Jihād* verwaarlozen, dan zal Allāh jullie vernedering zenden totdat jullie terugkeren naar jullie *Dīn* [3x]”[55]

Allāh in *Sūratu ‘t-Tawbah* spreekt over de *Munāfiqīn*, en het is er overvol van, hoe zij *Jihād* verlaten omwille van de *Dunyā* En met allerlei excuses komen aandrijven. Dit gezegd te hebben, we weten dat het verwaarlozen van *Jihād* een grote zonde is.

Dit gezegd te hebben: het is overgeleverd dat ‘*Umar ibn al-Khattāb*, degene die als hij een pad neemt de *Shaytān* een andere pad neemt en diens *Sunnah* wij dienen te volgen, zei:

“Doe enkel *Shūra* met zij die Allāh vrezen [i.e. Taqwa hebben]..”[56]

Waarom zou de *Dawlah* overleggen met zij die grote zondaren zijn, dusdanig dat er voor hen ernstige *Nifāq* gevreesd wordt, omdat ze een grote verplichting verwaarloosd hebben? Moeten zij overleggen met de paleisgeleerden die jarenlang de *Ummah* genegeerd hebben en die nooit een *Fatwā* voor zelfverdediging hebben gegeven aan de onderdrukten van deze *Ummah*? Moeten zij consulteren met de paleisgeleerden die enkel een Fatwa geven wanneer het tegen de *Mujahidīn* is? Of moeten zij *Shūra* doen met zij die samen met de *Kuffār* tegen hun werken, onder het mom van dat het *Khawārij* zijn?

Shūra dient enkel gedaan te worden met zij die Allāh vrezen, zij die niet volharden in grote zondes. Zij die de mensen van het Hiernamaals en niet van deze wereld. Zoals *Abū Muhammad al-'Adnānī* zei [parafrases]: **“Als er tegen jullie wordt gezegd: hoe hebben jullie een Khilāfah opgericht terwijl jullie de groepen, brigades, legers, overheden, bataljons, bewegingen, organisaties, fronten en coalities niet hebben geconsulteerd. Zeg dan: “Met wie moeten we Shūra doen? Met zij die ons verwaarloosd hebben? Zij die uit waren op onze vernietiging? Zij die ons hebben verraden? Zij die onze doel tegenwerken? Zij die onze bloed hebben doen verspillen? Zij die vechten voor iets anders dan de Sharī'ah van Allāh? Moeten wij hen consulteren?”**[57] En tot Allāh behoort alle succes.

[54] *Sahih Muslim*, #3533
[55] *Sunan Abū Dawūd* #3462, authentiek verklaard door al-Albānī
[56] *Sahih Bukhari en Sahih Muslim*
[57] Speech “Hādha Wa'dullāh”

Het vierde onderzoeksdomein: De criteria benodigd van Ahl ‘l-Halli wal-‘Aqd dat telt

Ahl ‘l-Halli wal-‘Aqd zijn de mensen van macht en consult, die: als zij *Bay’ah* geven aan een *Imām* om naar hem te luisteren en te gehoorzamen, het de *Imām* in staat stelt de *Dīn* te vestigen, de wereldse behoeften kan administreren, de grenzen kan bewaken van de *Dīn* en hetgeen verplicht is kan invoeren.

De lezer kan zich afvragen: wanneer zijn de criteria van *Ahl ‘l-Halli wal-‘Aqd* voldaan? Welke *Shawkah* en *Quwwah* is benodigd? Dient *Ahl ‘l-Halli wal-‘Aqd* controle te hebben over heel de wereld en elke eiland die er bestaat? Of is alleen *Mekka* en *Medīna* al genoeg? Of dienen ze alle gebieden waar moslims wonen in handen te hebben, of althans de meerderheid ervan? Dit zal weldra verhelderd worden.

De betekenis van *ash-Shawkah* en *at-Tamkīn*

- Betekenis van *ash-Shawkah*:

Het is gekomen in *Mukhtaar as-Sihah*:
“*Ash-Shawkah* is het enkelvoud van *ash-Shawk* [i.e. doornen] en de betekenis van een *Shā-ik* boom is het dat doornen heeft. En de betekenis van *Shākah* boom is een boom met heel erg veel doornen. En als er gezegd wordt *Shākath-hu ash-Shawkah* betekent het dat een doorn het lichaam heeft geprikt en *ash-Shawkah* is de intensiteit van macht, kracht en sterkte.”[58] Einde Citaat

Kracht en macht wordt *ash-Shawkah* genoemd vanwege het feit dat diens penetratie hetzelfde is als hoe een doorn het lichaam indringt.

Ibn ‘Ashūr zei in zijn *Tafsīr*:
“Het gebruiken van *ash-Shawkah* als een metafoor voor macht is wijdverspreid. Er wordt gezegd dat de bezitter van *ash-Shawkah* betekent dat het een bezitter is van kracht diens toevlucht wordt gezocht. Dit is net als dat “*al-Qarn* gebruikt wordt als een metafoor in het gezegde “Hij heeft zijn hoorn laten zien” [i.e. zijn macht vertoond].”[59] Einde Citaat

- Betekenis van *at-Tamkīn*

Het komt van de Arabische werkwoord [*Fi’l*]: *Makkana* – Verleden Tijd, *Yumakkin* – Tegenwoordige en Toekomstige Tijd. Diens wortel is de zelfstandige naamwoord ‘*Tamkīn’*. Het onderwerp onttrokken van het werkwoord is *Mumakkin* en de lijdende voorwerp onttrokken van het werkwoord is *Mummakkan*.

Het betekent vestigen, vastmaken, beveiligen, consulteren, overmachtigen, in staat stellen, macht verlenen, mogelijk maken, in een positie zetten tot.

Er wordt gezegd *“makkana lahu fi ‘sh-Shay”*: Het bekent “om hem autoriteit te geven en macht te geven over iets”.

Allāh zegt:

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّـٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ

---

[58] *Mukhtār as-Sihah*, pag. 70
[59] *At-Tahrīr wa ‘t-Tanwīr*, vol. 8, pag. 270

وَلِلَّهِ عَـٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ (٤١)

{Zij die als wij hen op aarde Tamkīn [autoriteit] schenken, het gebed vaststellen en de Zakāh geven en hetgeen wat goed is bevelen en hetgeen wat kwaad is verbieden. En tot Allāh is de uitkomst van alle zaken}[60]

Imām at-Tabari zei in zijn uitleg op deze *Āyah*:
"Als Wij hun op de aarde vestigen en zij de polytheisten verslagen en overmachtigd hebben, zij Allāh gehoorzamen en de *Salāh* op haar tijden vaststellen en ze Zakāh geven aan zij die hiertoe in aanspraak komen, en zij nodigen de mensen uit tot de Eenheid van Allāh en werken op zijn aanbidding en op hetgeen waar de gelovigen in Allāh van afweten."[61] Einde Citaat

Allāh zegt:

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ (٥٥)

{Allāh heeft degenen die geloven vanonder jullie en goede daden verrichten beloofd dat Hij hen zal doen opvolgen op aarde net als dat Hij degenen voor hen opvolgers heeft gemaakt. En dat hij hun Dīn zal doen vestigen [liyumakkinanna] voor hun welke Hij voor hen heeft gekozen uit Zijn Tevredenheid [i.e. de Islām]. En dat Hij hun angst zal vervangen voor veiligheid. Zij aanbidden enkel Mij en associëren met Mij geen partners. Maar wie daarna ongelovig wordt, dan zijn zij het die de verderfzaaiers zijn.}[62]

Ibn Kathīr zegt in zijn *Tafsīr*:
"Dit is de belofte van Allāh aan Zijn Boodschapper, dat hij de *Ummah* van Muhammad opvolgers, ofterwijl leiders zal maken over hen [de polytheisten], en dat daardoor de aarde rechtschapen opgericht zal worden en de mensen zich aan hen onderwerpen en Hij zeker na de angst voor de mensen hun angst zal vervangen voor veiligheid, en Hij heeft dat gedaan -verheven is Hij- en tot Hem is alle lofprijzingen en dank."[63]

Dus *ash-Shawkah* en *at-Tamkīn*, beiden, betekenen *al-Quwwah* [kracht], *al-Qudra* [capaciteit], al-*Man'ah* [vermogen] en *Ba-'s* [macht].
Een persoon kan wellicht vragen: Wanneer is er genoeg *Tamkīn* dat een *Khilāfah* geldig is? Wat is de maatstaf?

Het antwoord is als volgt: *Tamkīn* is in 2 typen:

1. ***Tamkīn Mutlaq* [complete *Tamkīn*]**
2. ***Mutlaq Tamkīn* [gedeeltelijke *Tamkīn*]**[64]

---

[60] *Sūrah al-Hajj, 41*
[61] *Tafsīr at-Tabarī*, vol. 18, pag. 651
[62] *Sūrah an-Nūr*, 55
[63] *Tafsīr Ibn Kathīr*, vol. 6, pag. 77
[64] Het is belangrijk om te weten dat iets dat *Mutlaq* is, absoluut is in volledige vorm, echter de Mutlaq ván iets betekent een deel van iets, of de basis uitgang van iets [dus gedeeltelijk]. Het kan dus verwarrend zijn als men niet goed oplet.

Het eerste: *At-Tamkīn al-Mutlaq* [Absolute Autoriteit op aarde]

Wat betreft absolute autoriteit, dan zeggen we dat geen één welbewuste persoon dit voorschrijft als voorwaarde voor de geldigheid van *Khilāfah* en *Imāmah*. Dit is zo omdat dit een last is die niet gedragen kan worden. Bovendien brengt het verkeerde uitkomsten met zich mee zoals:

- Ongeldigheid van de staat van de Profeet *-salallāhu 'alayhi wa sallam-*

Al Imām al-Qurtubi -rahimahullāh- vertelde in zijn *Tafsīr* een overlevering van de *Tabi'ī Abū al-'Alīyah***:**

"De Boodschapper van Allāh -*salallāhu 'alayhi wa sallam-* verbleef 10 jaar in *Mekka* in angst en nadat de *Wahīy* op hem neerdaalde, waar hij en zijn metgezellen tot Allāh uitnodigden in openlijk en verborgen. Nadat waren ze geboden om *Hijra* te doen naar *al-Madīnah* waar zij hun dagen en nachten in angst met hun wapens zouden besteden. Dus een man zei: "O Boodschapper van Allāh, zal er niet een dag komen waarin wij in veiligheid zijn en onze wapens af kunnen doen. Dus de Profeet -*salallāhu 'alayhi wa sallam-* zei: "Je zal nog niet hoeven te wachten, behalve voor een korte tijd, alvorens eenieder van jullie zit in gemak [en veiligheid] te midden van bijeenkomsten zonder wapens." En deze *Āyah* was geopenbaard. En Allāh heeft zijn Profeet de overwinning gegeven over het Arabische Schiereiland, en ze hebben zichzelf ontdaan van hun wapens en waren in veiligheid."[65] Einde Citaat

- Ongeldigheid van de staat van *Abū Bakr as-Siddīq*:

Dit is zo omdat meer dan de helft van zijn gebied voorheen in opstand tegen hem is gekomen en velen stammen afvallig zijn geworden.

Al-Imām ibn Ishāq[66] zei:

"Met de dood van de Boodschapper van Allāh, werden de Arabieren *Murtaddīn* [i.e. afvalligen] met uitzondering van de mensen van de 2 moskeeën: "*Mekka* en *al-Madīnah*!""[67] Einde Citaat

- Ongeldigheid van de staat van *'Alī ibn Abi Tālib:*

Dit is omdat *'Alī ibn Abi Tālib* niet de kracht en consult had in *ash-Shām* en anderen landen ernaast.

Ibn Kathīr zei:

"*'Alī ibn Abi Tālib* zond *Sahl bin Hunayf* als de gouverneur van *ash-Shām* om *Mu'awiyah* te vervangen, dus hij ging voort totdat hij *Tabūk* bereikte war hij door *Mu'awiyyah's* ruiters werd gestopt. Ze Zeiden: "Wie ben jij?" Waarop hij antwoordde: "Een *Amīr*" Ze vroegen over wat? Hij zei "Over *ash-Shām*". Dus ze zeiden "Als het '*Uthmān* was die jou had gezonden, gaat dan voort, maar indien het iemand anders is die je gezonden heeft keert dan terug." Dus hij zei: "Hebben jullie niet het nieuws gehoord [dat '*Alī Khalīfah* is geworden]?" Ze zeiden: "Jawel [en bleven vragen dat hij terug moest keren]. Dus keerde hij terug naar '*Alī*."[68] Einde Citaat

Als wij naar deze aspect kijken zien we dus dat dan in principe een aantal van de belangrijkste leiders en hun *Imāmah* ongeldig zouden zijn indien *Tamkīn Mutlaq* een voorwaarde was. Niemand kan alles bezitten, aangezien dit een last is die niet gedragen kan worden. Zo zien we dus dat elk van de

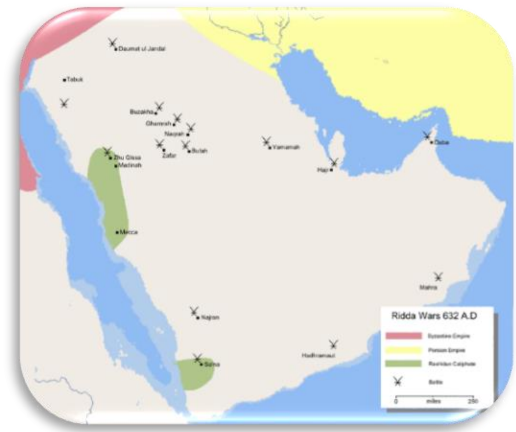
---

[65] *Tafsīr al-Qurtubī*, vol. 12, pag. 297
[66] De eerste geleerde die een boek van Sīrah heeft gecompileerd
[67] *Al-Bidāyah wa 'n-Nihāyah*, vol. 8, pag. 172
[68] *Al-Bidāyah wa 'n-Nihāyah*, vol. 10, pag. 429

voorgenoemde leiders voorbeelden hadden waarbij hun autoriteit niet absoluut was, ofterwijl niet complete autoriteit was dat voor complete veiligheid en complete stabiliteit zorgde.

Ash-Shaykh Usāmah bin Lādin -taqabbalahullāh- zei:
"En als absolute autoriteit een voorwaarde was in het stichten van een Islāmitische Staat in deze tijd, dan zou geen één staat gesticht kunnen worden voor *al-Islām*."[69] Einde Citaat

Tevens blijkt nergens in de *Qur'ān* en de *Sunnah* dat je absolute autoriteit dient te hebben, noch dat je de meerderheid van de moslimgebieden in handen moet hebben om een geldige *Imāmah* te hebben. Als dit het geval was dan zou *Abū Bakr's Imāmah* niet geldig zijn, omdat hij enorm veel land had verloren aan de *Murtaddīn*.

Zie de afbeelding rechts. Het groene was hetgeen *Abū Bakr as-Siddīq* had. Het grijze [in het Arabische Schiereiland] was hetgeen wat hij 'verloren' had van de moslimlanden aan de afvalligen. Vergelijkbaar is vandaag de spotting wat plaatsvindt omtrent het gebied van de *Khilāfah* dat reikt van *ash-Shām* tot 'Irāq, om het daar maar even bij te houden dat het een klein gebied zou zijn en daarom de *Khilāfah* ongeldig is. Dit is allereerst niet eens relevant, 1 stad was genoeg voor de Profeet om zijn staat te stichten, een stad wat ook nog voor een grote deel bewoond werd door Joden. Als het zou gaan om de landen die ooit eens in handen van moslims waren, dan zeggen we: dit ook speelt geen rol, want anders zou *Abū Bakr as-Siddīq* relatief ook enorm veel land verloren hebben waardoor zijn *Imāmah* ongeldig zou worden. Ook de minachting van de kant van *Abdulrahman Hassan* die zei "het meeste van hen gebied is zand", is te groot voor woorden. Sinds wanneer gaat het om bevolkingsdichtheid? Was de bevolkingsdichtheid van *Medīna* in de tijd van de Profeet groot? Zat *Medīna* niet midden in de woestijn? Wat dan te zeggen over *Mekka* en andere steden? Dit is een argument waarvan ik denk dat de desbetreffende erom lachte na afloop.

Het tweede: *Mutlaq at-Tamkīn* [Gedeeltelijke *Tamkīn*]

We keren hiervoor terug naar de eerste vraag: Wanneer is er genoeg *Tamkīn* dat een *Khilāfah* geldig maakt? Wat is de maatstaf?

Het antwoord: het criterium van de maatstaf dat genoeg is voor het bereiken van geldigheid van de *Khilāfah* is: het vestigen van de *Dīn* van Allāh over mensen of ze nou sterk of zwak zijn.
Dit is hetgeen wat invloed heeft op de regelgeving met betrekking tot een Dār [een land, gebied].
Dus Dār *al-Islām* is een land diens autoriteit is voor de mensen van *Islām* zodanig dat de wetten van *al-Islām* ingevoerd worden op de mensen op een eerlijke manier.

As-Sarkhasī zei in *al-Mabsut*:
"Een land wordt enkel toegeschreven aan ons of aan hen aan de hand van sterkte en suprematie [i.e. wie de overhand heeft]. Dus elke plek waar *Shirk* openlijk wordt, dan is de sterkte in die plek voor de *Mushrikīn* en het is *Dar al-Harb* [indien er geen '*Ahd* is]. En elke plek waar de wetgeving

[69] *As-Sabīl li Ihbāt al-Mu'āmarāt*, min 33:33

van *Islām* openlijk vertoond wordt, dan is zo een gebied voor de moslims [i.e. *Dar al-Islām*].”[70] Einde Citaat

Dus het bereiken van voldoende *Tamkīn* dusdanig dat de wetgeving van Allāh openlijk wordt vertoond, is genoeg *Tamkīn* in het bepalen van haar geldigheid en partiele onstabiliteit of onveiligheid neemt niks van de geldigheid weg.

Shaykh al-Islām ibn Taymiyyah zei:
“In hun opinie [i.e. *Ahlus-Sunnah*] is *Al-Imāmah* bevestigd door de overeenstemming van de mensen van macht. En een man wordt geen *Imām* behalve met de mensen van macht die hem erin ondersteunen en met hem overeenstemmen, door welk gehoorzaamheid aan hem de doelen bereikt worden van *Al-Imāmah*.”[71] Einde Citaat

Ook zei hij:
“**De doorslaggevende factor is in de overeenstemming van de mensen van macht dat hen in staat stelt de doelen van *Al-Imāmah* uit te voeren.”[72] Einde Citaat**

[70] *Al-Mabsūt*, vol. 10, pag. 114
[71] *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, vol. 8, pag. 356
[72] Ibid.

Conclusie

Hiermee concluderen we dus dat voldoende *Tamkīn* [autoriteit] dusdanig is dat de doelen van Al-*Imāmah* bereikt worden, aangezien dat de doorslaggevende factor is.

Wat betreft de grootte van land dat de *Khalīfah* dient te bezitten, dan zeggen we dat daarin geen specifieke tekst aanwezig is. We zien wel van de manier van de *Khalifa ar-Rashidah Abū Bakr as-Siddīq* dat het bezitten van twee steden 'in de woestijn' al genoeg was voor de geldigheid van zijn *Khilāfah*. Voor de rest wordt soms de misconceptie gebracht van de Hadith dat de *Imām* de schild is van de moslims. Dit gaat allereerst om de bescherming van de religie, aangezien dat de meest voorname doelstelling is van de *Imām*. Ten tweede gaat dit om de mensen die in zijn gebied leven, niet om de gebieden waar alle moslims leven. Er wonen vandaag de dag meer moslims buiten de Arabische wereld dan erin, dus volgens dit argument dient een *Imām* enkel de hele wereld in handen te hebben alvorens die een *Khilāfah* kan stichten wat direct het doel van *Khilāfah* dwarsboomt. Sommigen hameren op veiligheid en stabiliteit zeggende dat veel gebieden verloren gaan en dat de moslims er worden gebombardeerd. Dan zeggen we, wat een prachtig voorbeeld zit er hier in de Profeet en de *Rechtgeleide Kaliefen*!

Dus: heeft de *Khalīfah* van de moslims *Abū Bakr al-Husaynī al-Qurashī* deze hoeveelheid *Tamkīn* bereikt of niet? En is hij gekwalificeerd om *Khalīfah* te zijn?

Het antwoord is ja, deze is gerealiseerd door de volgende zaken:

- In *'Irāq* en *Shām* [en ook elders] worden alle wetten van Allāh geïmplementeerd op iedereen, rijk en arm, jong en oud. Het bewijs is onder andere de *Isdarāt* die zij zelf plaatsen en dat toen een stam wenste te rebelleren tegen de *Sharī'ah* van Allāh zij onderworpen werden.
- De Islāmitische staat heeft een dusdanige *Shawkah* en *Tamkīn* dat het hun gelukt is om in 3 maanden te veroveren wat de wereld en coalitie zegt 3 jaar voor nodig te hebben om het terug te veroveren!
- De *Sharī'ah* van Allāh wordt ingevoerd op zowel de moslims als niet-moslims.
- De Christenen betalen *Jizya* en hebben de voorwaarden geaccepteerd diens voorwaarden zijn opgesteld in de tijd van '*Umar ibn al-Khattab* met de christenen in zijn tijd en we hebben de gevolgen gezien van het weigeren van de *Jizya.*
- We hebben de *Hudud* gezien de ingevoerd zijn. Het geselen en stenigen van de ontuchtpleger, het afhakken van de hand van de dief, het bestraffen van de tovenaar, de afvallige en degene die verderf zaait op aarde.
- We zien de *Hukm* die *Abū Bakr* heeft gedaan op zij die de *Sharī'ah* weigeren met de stammen terug in werkelijkheid.
- *Shirk* en alles wat er naartoe leidt wordt vernietigd. *At-Tawhid* is hetgeen wat het hoogste is, er is geen zeggenschap daar behalve die van Allāh. De Jihad tegen de *Kuffār Asliyin* en *Murtaddīn* wordt voortgezet, *Walā wal-Barā* diens hoogtepunt wordt bereikt en *Takfīr* wordt verricht op zij die de *Taghut* volgen en haar en haar mensen niet verwerpen.
- De *Khalīfah* is een moslim, een man, eerlijk in het rechtspreken, volwassen, geleerd in de *Dīn*, bezit macht, heeft geen uiterlijke complicatie en is van *Quraysh*, waardoor hij alle verplichte voorwaarden bezit en gekwalificeerd is voor zijn taak.
- Dit allemaal is van het implementeren van de woorden van Allāh:

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِۚ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ (٣٩)

{En bevecht hen totdat er geen Fitnah meer is en de Dīn [i.e. autoriteit] compleet for Allāh is..}

Dus welke *Tamkīn* is benodigd na deze *Tamkīn*? Dit is van de gunst van Allāh op ons welke wij niet eens konden dromen dat hen in onze levens op een dag werkelijkheid zou worden.

Afsluitend: alle dank en lof is voor Allāh, *subhānuhu wa ta'āla*, die ons begunstigd heeft met heel veel, met datgene wat wij niet aan hem terug kunnen geven aan dank en lof, noch kunnen wij Zijn gunsten op ons tellen of bijhouden.

Verheven bent U, O Allāh, wij hebben U niet aanbeden zoals U aanbeden hoort te zijn. Vergeef ons en laat dit een middel zijn tot Uw *Rahmah*. Alles van deze e-Book wat goed en correct is, komt van Allāh. En al hetgeen wat fout en onjuist is komt van mijzelf en van de *Shaytān*.

Allāhumma Laka 'L-Hamdu Hatta Tardha Wa Laka 'L-Hamdu Idhā Radhiyt Wa Laka 'L-Hamdu Ba'du 'r-Ridhā, Wa Subhānakallāhumma Wa Bihamdika, Ash-Hadu An Lā Ilāha Illā Ant, Astaghfiruka Wa Atūbu Ilayk,

Wal-Hamdulillāhi Rabbi 'l-'Ālamīn

